

دریچه

اگر بروم شاید بمیرم، اگر بمانم حتما می‌میرم

یاد سرد از دره‌های الیگودرز بالا می‌آمد و از لای در نیمه‌زنگ‌زده اتاق می‌وزید. بوی نفت خام، خون خشک‌شده و داروی سوختگی در هوا پیچیده بود. الدوز با یک پتوی نازک خودش را جمع کرده بود کنار بخاری خاموش. هنوز جای کبودی‌ها روی گونه‌اش تازه بود. پرستار دیشب گفته بود اگر باز هم بدتر می‌رسید، احتمال خون‌ریزی داخلی بود. اما صبح که چشم باز کرد، خودش را در خانه دید. برادرش -غلامرضا- از در وارد شد و بدون آنکه نگاهش کند، گفت: «دیگه آبرومونو نبری. نمی‌خوام کسی اسم ما رو تو بیمارستان بشنوه» و بعد از آن رفت سرِ زمین، مثل همیشه، بی‌هیچ توضیحی.

الدوز ۲۰ ساله است و سه سال پیش ترک تحصیل کرده. دوست داشت معلم شود؛ دقتر مشقت هنوز زیر تشک پنهان بود. گاهی شب‌ها با چراغ‌نفتی همان دقتر را ورق می‌زد و در دل می‌نوشت: «کاش یک روز از این خانه بروم. کاش کسی بفهمد که من زنده‌ام، نه فقط نفس می‌کشم».

آن روز اما چیزی در نگاهش فرق داشت؛ شاید از سردی آخرین سیلی بود یا از گرمای نوری که از پنجره شکست و روی دقتر افتاد. در صفحه آخر نوشت:

«اگر بروم، شاید بمیرم. اگر بمانم، حتما می‌میرم.

نمی‌دانم از کجا باید شروع کنم؛ شاید از شب گذشته که دوباره از حال رفتم و همسایه‌ها با زحمت مرا رساندن بیمارستان. دکتر گفت باید استراحت کنم، اما وقتی غلامرضا فهمید، آمد و با صدای بلند جلوی پرستارها داد زد که «این دختر از خودش، از من نیست، از ناز و نِق خودش افتاده».

بعد گفت باید برگردم خانه، چون پول تخت بیمارستان را ندار.

الدوز می‌گوید: «من ۲۰ساله‌ام. پدرم سه سال پیش مرد. آن‌وقت‌ها هنوز در هنرستان درس می‌خواندم. دلم می‌خواست نقاش شوم، اما پدر که رفت، همه چیز تمام شد. دوباره برمی‌گردم به همان خانه، به همان اتاق سرد. نمی‌دانم باید به کجا پناه ببرم. فقط می‌دانم اگر زودتر نجات‌نده‌ان، این بار شاید دیگر نتوانم بلند شوم. اگر کسی این‌را می‌خواند و می‌تواند کمک کند -کمک برسانی برای جاب کار، برای یک زندگی بی‌کوبیدن و بدون تحقیر- من آماده‌ام. فقط دلم می‌خواهد زنده بمانم، آن‌قدر که یک بار دیگر دقترم را باز کنم و بنویسم: الدوز نجات پیدا کرد».

الدوز حالا جای امنی است و نیازمن پول برای اجاره یک خانه. تا امروز ۷۰ میلیون تومان تأمین شده و او ۷۰ میلیون دیگر برای تأمین اجاره یک خانه کوچک نزدیک مرکز مددکاری نیاز دارد. در صورت تمایل مبالغ اهدایی خود را به شماره کارت ۵۰۴۱۷۱۲۱۰۹۴۳۴۷۲۰ بانک رسالت به نام شهزاد همتی بلسنکی واریز کند.

نگاه

یک سفر (مأموریت) و چند پرسش

آرزو حقیقت‌جو

فعال اجتماعی

سفرهای خارجی برای مسئولان دولتی می‌تواند ابزار مناسبی برای گسترش روابط، همکاری‌های مشترک منطقه‌ای و بین‌المللی و حضور در برنامه‌های مشترک ناشی از تعهدات مشترک بین‌المللی باشد که قبلاً توسط دولت و مجلس شورای اسلامی به تصویب رسیده است. گاه رویدادهای بین‌المللی، فرصت‌های مغتنمی برای حضور، معرفی، حفظ یا ثبت جایگاه ایران در موقعیت بین‌المللی و… فراهم می‌کند که حضور نمایندگان مرتبط، مطلع و توانمند در آن حوزه می‌تواند این امر را تحقق ببخشد. البته گاهی کشور میزبان برای حضور میهمانان از سایر کشورها تسهیلات خاصی مثل هزینه رفت و آمد، محل اسکان و هزینه‌های غذا (فاند) در نظر می‌گیرد و در این مواقع از ابتدا توسط کشور میزبان مشخص می‌شود که این تسهیلات برای چند نفر ارائه می‌شود. از سوی دیگر، این‌گونه سفرها یا مأموریت‌ها به دلایل متعدد می‌توانند برای کارکنان دولت اعم از مسئولان و سایر کارکنان جذاب باشند؛ چراکه مأموریت‌های خارجی مثل سفر به کشورهای آفریقایی، آمریکای جنوبی و… برای کارکنان و مسئولان دولتی فرصتی برای سفر به کشورهای فراهم می‌کند که احتمالاً به‌طور معمول کمتر امکان سفر به این کشورها برای دیگران پیش می‌آید و از سوی دیگر افرادی که به این مأموریت‌ها (سفرها) اعزام می‌شوند، نتنها امکان سفر رایگان به کشورهای خارجی را دارند، بلکه از حق مأموریت روزانه به‌صورت ارز خارجی بهره‌مند می‌شوند. همین مزایا آن‌هم در وضعیت گرانی ارزهای خارجی می‌تواند جذابیت بسیاری برای رقبابت و تلاش و رانت در بهره‌گیری از این سفرها ایجاد کند؛ چراکه حق مأموریت آن‌گاه معادل چند ماه حقوق قرارداتی یا محل کار می‌شود. البته در نظر گرفتن شرایط خاص کشور، اعمال تحریم‌های بین‌المللی، وضعیت معیشتی مردم و… کافی است تا لزوم نظارت، دقت و سخت‌گیری لازم در این سفرها از سوی دستگاه‌های اعزامی و نهادهای نظارتی را طلب کند تا بر شرکت در مأموریت‌های خارجی که بعضاً می‌تواند با تعداد کمتر و در حداقل روزها انجام شود یا اصولاً انجام نشود، نظارت و دقیق‌تری صورت بگیرد و از تبدیل مأموریت کاری به رانت به نفع نورچشمی‌ها جلوگیری شود. اخیراً سفری تحت عنوان اولین نشست پسماند صفر با هدف مبادله تجربیات و برنامه کشورهای مختلف در مدیریت پسماند و ایجاد یک مشارکت جهانی برای مدیریت و کاهش پسماند در کشور ترکیه برگزار شده بود. ریاست سازمان حفاظت محیط زیست همراه چهار نفر (مدیرکل بین‌الملل سازمان، مدیرکل حوزه ریاست سازمان، مشاور عالی سازمان و مشاور بانوان سازمان) به مدت پنج روز برای شرکت در این اجلاس به ترکیه سفر کرده بودند. در این سفر طی گزارش ارائه‌شده درسایت سازمان حفاظت محیط زیست، سه نشست با وزرای محیط زیست سه کشور و دیدار با بانوی اول ترکیه و یک سخنرانی ریاست سازمان صورت گرفت. اما این همه ماجرا نیست و آنچه من را بر آن داشت تا این یادداشت را بنویسم، ملاحظات و پرسش‌هایی بود که سازمان حفاظت محیط زیست درباره آن نیاز به شفاف‌سازی دارد.

۱. در سازمان حفاظت محیط زیست نتنها معاونتی به نام معاونت انسانی وجود دارد که به امور مرتبط با هوا، خاک، آب و پسماند می‌پردازد، دقتر مستقلی به نام دفتر مدیریت پسماند نیز وجود دارد و در اجلاسی که نام اجلاس پسماند صفر را با خود حمل می‌کند، قاعداً باید مدیر، معاون یا کارشناسی از این دفتر شرکت می‌کرد. اما شاهدیم که هیئت اعزامی از سوی سازمان حفاظت محیط زیست جز مدیرکل امور بین‌الملل نتنها به لحاظ اداری بلکه حتی به لحاظ سوادِ یا این موضوع بی‌ارتباط بودند و حضورشان در این شرکت به دلیل نزدیکی‌شان با ریاست سازمان حفاظت محیط زیست بوده است. درحالی‌که چنین مسائلی نه از چشم کارشناسان و بدنه سازمان دور می‌ماند، نه از چشم فعالان، دلسوزان و دغدغه‌مندان حوزه محیط زیست و پسماند. این روند در سازمان مذکور سابقه داشته است. در کاپ ۲۹ نیز که سال گذشته در باکو از آذربایجان برگزار شد و به فاینالس کاپ مشهور شده بود، در حالی از ایران گروهی ۱۷نفره در این اجلاس شرکت داشتند که شاهد بودیم متأسفانه صندلی ایران در برخی رویدادهای مهم جانبی خالی بود. به‌عنوان مثال در یکی از رویدادهای مهم جانبی که با موضوع «بُنگ ایرانی» برگزار شد، هیچ نماینده‌ای از ایران حضور نداشت و این غیبت موجب شد نماینده کشور ترکمنستان با گزارشی که قبلاً به کنوانسیون گونه‌های مهاجر داده بود، عملاً عبارت «ایرانی» را داخل پرانتز برید.

بیش از چهار هزار نفر در مقاطع ارشد و دکتری دانشگاه پیام نور درس خوانده‌اند، اما حالا وزارت علوم اعلام کرده پذیرش این دانشجویان بدون مجوز بوده است. دانشجویان کارشناسی ارشد و دکتری در واحدهای بین‌الملل دانشگاه پیام نور که بیش از چهار هزار نفر از ورودی‌های ۱۴۰۱ و ۱۴۰۲ هستند، در انتظار مدرک تحصیلی خود مانده‌اند. برخی شهریه‌ها را به یورو پرداخته‌اند، برخی به تومان؛ اما هیچ‌کدام نه مدرکی گرفته‌اند و نه پاسخ روشنی از دانشگاه و وزارت علوم دریافت کرده‌اند.

روایت‌های این دانشجویان از روند پذیرش رسمی، پرداخت شهریه‌های سنگین و توقف ناگهانی آزمون جامع، تصویری از بحران اعتماد در آموزش عالی را ترسیم می‌کند. بعد از آخرین تجمع این دانشگاه‌ها در روز یکشنبه مقابل مجلس و حضور روز قبل در صحن مجلس، دانشگاه و نمایندگان فراسکون آموزش فرصتی یک‌ماهه برای تصمیم‌گیری نهایی خواستند. این در حالی است که محمدهادی امین‌ناچی، رئیس جدید دانشگاه پیام نور، پیش از این بروز مشکل برای دانشجویان بین‌الملل را ناشی از «نقص در فرایند اخذ مجوزهای وزارت علوم» دانسته و تأکید کرده بود این تعلیق پیش از دوره مدیریتِ او رخ داده است. به گفته او، فراخوان پذیرش دانشجو در سال ۱۴۰۲ از سوی خود دانشگاه منتشر شده، اما همه مراحل قانونی صدور مجوز طی نشده و همین باعث توقف صدور مدارک شده است.

همچنان صبر می‌کنیم

بیشتر این جوانان در گفت‌وگو با «شرق» درخواست کردند نامی از آنها آورده نشود تا بعداً دچار مشکل نشوند؛ دانشجویانی که پس از صرف هزینه و زمان برای تحصیل، حالا با دیوار بلندی روبه‌رو شده‌اند که امکان دریافت مدرک تحصیلی را به آنها نمی‌دهد. یکی از دانشجویهای مقطع کارشناسی‌ارشد دانشگاه پیام نور بین‌الملل که به‌عنوان نماینده با جمعی دیگر از دانشجویان برای پیگیری ماجرا به صحن مجلس رفته بود، به «شرق» می‌گوید: «در جلسه روز گذشته رئیس فراسکون آموزش، کارشناس پژوهش مجلس و دکتر امین‌ناچی، رئیس دانشگاه پیام نور و جمعی از اعضای تیم حقوقی و نمایندگان دانشگاه حضور داشتند. ما هم مستندات مربوط به مشکلات را به صورت کامل ارائه دادیم. در جریان جلسه، نگرانی مسئولان از تجمعات اخیر دانشجویان محسوس بود. به وضوح دیده می‌شد که پیگیری‌های رسانه‌ای و تجمعات مسالمت‌آمیز دانشجویان باعث شده حساسیت نسبت به موضوع افزایش پیدا کند و روند رسیدگی سرعت بگیرد. در پایان نشست، مسئولان بر ضرورت صیانت از حقوق دانشجویان تأکید کردند و وعده دادند حداکثر طی یک ماه، مدارک فارغ‌التحصیلان کارشناسی‌ارشد صادر و وضعیت تحصیلی دانشجویان دکتری تعیین‌تکلیف شود».

این نماینده دانشجوین درباره پیشنهاد شکایت به دیوان عدالت اداری هم می‌گوید: «این پیشنهاد از سوی دانشگاه مطرح شد. اما رئیس فراسکون آموزش آن را غیرمنطقی و به زیان نظام آموزشی کشور دانست. او گفت این مسیر فقط روند رسیدگی را فرسایشی می‌کند. بااین‌حال، نمایندگان دانشجویان تصمیم گرفتند برای نشان‌دادن حسن نیت خود، تجمعات را به مدت یک ماه متوقف کنند و پیگیری‌ها را از مسیر رسانه‌ای و مکاتبات رسمی ادامه دهند. بنابراین امیدواریم مسئولان به وعده‌های خود در مهلت تعیین‌شده عمل کنند تا این پرونده با احقاق کامل حقوق دانشجویان بسته شود».

شهریه‌ها دلاری و یورویی دریافت می‌شد

بسیاری از این جوانان با وقفه در دریافت مدرک تحصیلی خود، در محل کار یا مشکلاتی روبه‌رو شده‌اند. یکی از آنها، دانشجوی مقطع دکتری است. او با اشاره به جلسه روز قبل و مهلت یک‌ماهه برای تعیین‌تکلیف توضیح می‌دهد: «قرار است پس از این مدت، وضعیت دانشجویان ارشد که تحصیل‌شان تمام شده و منتظر دریافت مدرک هستند و همچنین دانشجویان دکتری که باید در آزمون جامع شرکت کنند، مشخص شود». او بین صحبت‌هایش با اشاره به اینکه پیش از این جلسات، هیچ اقدام مؤثری از سوی دانشگاه و وزارت علوم انجام نشده بود، می‌گوید: «ما طی یک ماه و نیم گذشته چندین تجمع اعتراضی داشتیم، از جمله مقابل مجلس و نهاد ریاست‌جمهوری. همین پیگیری‌ها باعث شد دیروز جلسه‌ای با حضور رئیس دانشگاه، معاون آموزشی وزارت علوم، نمایندگان مجلس و نمایندگان دانشجویان برگزار شود. تصور کنید بیش از چهار هزار نفر در مقاطع ارشد و دکتری درس بخوانند و وزارت علوم اعلام کند که پذیرش این دانشجویان بدون مجوز بوده، واقعاً ترسناک

گزارش «شرق» از بلاتکلیفی ۴ هزار دانشجوی ارشد و دکتری پیام نور که گفته می‌شود پذیرش آنها بدون مجوز بوده است

درس خواندیم، مدرک نگرفتیم

بعضی‌ها ماشین یا دارایی‌هایشان را فروختند تا شهریه بدهند. خیلی‌ها با گواهی اشتغال به تحصیل، در محل کار

ارتقای شغلی گرفتند، حالا اگر این مدارک باطل شود، حتی شغل‌شان را از دست می‌دهند

نسترن فرخه

است.» به گفته او، وزارت علوم می‌گوید این مجوز مربوط به جذب دانشجویان خارج از کشور بوده و دانشگاه بدون مجوز اقدام به پذیرش دانشجویان داخل ایران کرده است. مدیران وقت دانشگاه هم تخلف را پذیرفته‌اند، اما مدیریت جدید و وزیر فعلی زیر بار مسئولیت آن نمی‌روند. در حالی که همه ولاس‌ها در سامانه‌های آموزشی پیام نور برگزار و کارت دانشجویی صادر شد، دانشجویان آزمون زبان دادند و حتی با استادان رسمی دانشگاه کلاس داشتند و مقاله و کتاب علمی منتشر کردند. بااین‌حال، پس از گذشت بیش از یک سال، بسیاری از دانشجویان ارشد و دکتری هنوز مدرک رسمی خود را دریافت نکرده‌اند و حتی اجازه شرکت در آزمون جامع را ندارند.

این دانشجو درباره وضعیت شهریه‌های پرداختی هم می‌گوید: «شهریه‌ها به دلار و یورو محاسبه می‌شد. در مقطع دکتری هزینه تحصیل حدود ۵۰۰ تا ۶۰۰ میلیون تومان بود که بعضاً به حساب اشخاص حقیقی واریز می‌شد. حتی در برخی واحدها شهریه‌ها را به صورت نقدی و ارزی دریافت می‌کردند.»

به گفته این دانشجو، برخی از نمایندگان‌های خارج از کشور مانند نخجوان، ترکیه و اربیل نیز در این فرایند دخیل بودند، اما بیشتر دانشجویان در داخل ایران تحصیل می‌کردند.

همه چیز رسمی و قانونی به نظر می‌رسید

همه این دانشجویها به صورت رسمی در دانشگاه پذیرش شدند. یکی دیگر از آنها دانشجوی مقطع دکتری رشته روان‌شناسی سلامت است. او به «شرق» توضیح می‌دهد: «ما از طریق فراخوان رسمی دانشگاه پیام نور برای مقاطع ارشد و دکتری ثبت‌نام کردیم. مصاحبه‌ها با حضور استادان رسمی و حتی نمایندگان حراست برگزار شد. همه چیز کاملاً رسمی و قانونی به نظر می‌رسید. در کلاس‌های سامانه آموزشی (LMS) شرکت کردیم که بعداً فهمیدیم بخشی از شهریه‌ها به حساب اشخاص حقیقی واریز می‌شده، نه مستقیماً به حساب دانشگاه. هزینه‌ها به یورو محاسبه می‌شد. به شکل حدودی برای هر واحد تئوری حدود ۲۱۰ یورو و برای واحدهای عملی حدود ۳۱ یورو دریافت می‌کردند. بسیاری از دانشجویها برای تأمین این مبالغ وام گرفتند یا دارایی‌هایشان را فروختند. بااین‌حال، شهریه‌ها به شکل غیرشفاف و سلیقه‌ای از دانشجویان مختلف دریافت می‌شد.»

این دانشجو می‌گوید که پس از پایان درس‌های تئوری باید در آزمون جامع شرکت می‌کردند تا وارد مرحله پایان‌نامه شوند، اما این روند متوقف شد: «دانشگاه گفت مجوز برگزاری آزمون جامع را ندارد. بعداً فهمیدیم که اگر آزمون جامع برگزار می‌شد، باید به ما اجازه دفاع و دریافت مدرک می‌دادند، به همین دلیل، عملاً همه چیز را متوقف کردند تا مشکل مجوزها حل شود. از طرف وزارت علوم هم گفته شد که مجوز جذب، مربوط به دولت قبل بوده و اکنون تیم جدید مسئولیتی در قبال آن احساس نمی‌کند. اما واقعاً این مسائل به ما دانشجویها ربطی ندارد. ما فقط به فراخوان رسمی یک دانشگاه دولتی پاسخ دادیم و همه مراحل قانونی را طی کردیم.» به گفته این دانشجو، بسیاری از هم‌دوره‌هایش در وضعیت دشوار مالی و روحی قرار گرفته‌اند: «بعضی‌ها ماشین یا دارایی‌هایشان را فروختند تا شهریه بدهند. خیلی‌ها با گواهی اشتغال به تحصیل، در محل کار ارتقای شغلی گرفتند، حالا اگر این مدارک باطل شود، حتی شغل‌شان را از دست می‌دهند. ما دو، سه سال وقت گذاشتیم، اما حالا باید به خانواده‌ها محیط کار توضیح بدهیم که چه شده؟ واقعاً شرایط سخت و پرفشاری داریم.»

بسیاری با مشکل سربازی مواجه شدند

یکی از دانشجویان مقطع کارشناسی‌ارشد رشته حقوق از شهر شیراز که در واحد کیش و قسم تحصیل می‌کند، همچون دیگر دانشجویها در مورد وضعیت شهریه‌ها به «شرق» می‌گوید:

«شهریه‌ها در این واحدها به تومان پرداخت می‌شد. برخلاف دانشجویان دکتری و ارشد در سایر واحدهای بین‌الملل که باید به دلار یا یورو شهریه می‌دادند. در واحدهای کیش و قسم شهریه‌ها بین چهار تا شش میلیون تومان برای هر ترم بود و از طریق سامانه گلستان واریز می‌شد. بااین‌حال، ما هم مثل بقیه دانشجویها الان بلا تکلیف مانده‌ایم. حدود دو ماه پیش، هم‌زمان با افزایش تعداد فارغ‌التحصیلان، مشکل به‌طور عمومی آشکار شد. بچه‌ها با دی و بهمن یارسال یکی‌یکی قناعت کردند و کم‌کم متوجه شدیم مشکل جدی است. خیلی از دوستان ما برای ادامه

تحصیل در مقطع دکتری پذیرفته شده و مجبور شدند مرخصی بگیرند یا چک و سفته بدهند، چون هنوز مدرک ارشدشان آماده نیست. بعضی از کارمندان هم مدرک‌شان را برای ارتقای شغلی ارائه داده بودند، اما حالا باطل شده و از حقوق‌شان کم شده است. از طرفی برخی از دانشجویان نیز مشمول خدمت سربازی هستند و نداشتن مدرک ممکن است برایشان دردسرساز شود. براساس آماری که بین خودمان داریم، حدود ۱۵ تا ۲۰ نفر از بچه‌ها مشمول هستند و اگر تا بهمن‌ماه مدرک‌شان صادر نشود، وارد غیبت می‌شوند». این دانشجو در پایان تأکید می‌کند که علاوه بر خسارت مالی، زمان و انرژی زیادی از بین رفته است: «در بین دانشجویان شبیه خودمان، ما شاید نهایتاً ۴۰ تا ۵۰ میلیون تومان هزینه کرده‌ایم، اما زمان و اعتبار از دست‌رفته‌مان خیلی سنگین‌تر است. دو، سه سال از عمرمان را گذاشتیم و الان همه چیز معلق مانده است. فقط امیدواریم این بار پیگیری‌ها نتیجه بدهد و ما هم به حق خودمان برسیم».

بی‌اعتمادی به سیستم آموزشی

در میان دانشجویان، عدد خسارت مالی از چند ۱۰ میلیون تا چند صد میلیون تومان متغیر است، اما دغدغه اصلی، «زمان از دست‌رفته» است. یکی از آنها می‌گوید: «دو، سه سال از عمر ما رفته است. ما به دانشگاه دولتی اعتماد کردیم، مهرماه هم کارزار راه را انداختیم تا تعیین‌تکلیف شویم. هرچند رئیس جدید دانشگاه گفته فراخوان جذب دانشجویان بین‌الملل از سوی خود دانشگاه انجام شده، نه سازمان سنجش. بااین‌حال به نظرم ماجرای دانشجویان بین‌الملل پیام نور صرفاً یک اختلاف اداری نیست، بحرانی است بر سر اعتماد؛ اعتمادی که هزاران دانشجو و صرف وقت، انرژی و سرمایه به یک دانشگاه دولتی کردند و حالا در برابر آن، بلاتکلیفی و وعده‌های تکراری دریافت می‌کنند. تا وقتی وزارت علوم و دانشگاه پیام نور مسئولیت این خطا را شفاف بر عهده نگیرند، این بحران نه‌فقط مدرک، بلکه آینده هزاران نفر را معلق نگه خواهد داشت».

دانشگاه: پیگیری

در این میان، محمدهادی امین‌ناچی، رئیس دانشگاه پیام نور توضیحاتی درباره این اتفاق به خبرگزاری ایلنا داده است. او گفته: «در سال ۱۴۰۲ فراخوان جذب دانشجوی دکتری و کارشناسی‌ارشد در مرکز بین‌الملل پیام نور توسط خود دانشگاه اعلام و در سایت دانشگاه هم منتشر شد. دانشجویان با اعتماد به دانشگاه وارد شده و تحصیل خود را آغاز کردند. در حالی که بخشی از مراحل فرایند پذیرش که شامل اخذ مجوز کامل از وزارت علوم یعنی گرفتن مجوز از آموزش وزارت علوم و دفتر گسترش شورای گسترش بود، کامل طی نمی‌شود. در سازمان سنجش هم برخی فرایندها طی شده و برخی دیگر طی نشده بود». براساس اعلام او، «در سال ۱۴۰۳ و پیش از تغییر دولت، مسئولان وقت وزارت علوم متوجه بروز برخی تخلفات و رعایت‌نشدن برخی قواعد از جانب متولیان حوزه بین‌الملل و معاونت آموزشی وقت می‌شوند. در آن زمان ریاست وقت دانشگاه موضوع را اعلام کرده و فعالیت‌های مربوطه را تا تعیین‌تکلیف نهایی معلق نگه می‌دارند. من اواسط مهرماه سال گذشته مسئولیت دانشگاه پیام نور را بر عهده گرفتم و همان زمان با این موضوع مواجه شدم که هم سازمان‌های نظارتی و هم سازمان‌های سیاست‌گذار و مجری خارج از دانشگاه و داخل دانشگاه، نسبت به بروز این تخلف حساسیت نشان داده و خواستار برخورد با

او بودند. از طرف دیگر رئیس سابق دانشگاه افرادی را که بروز تخلف از جانب آنها محتمل

بود، در گزارش‌هایی معرفی کرده بود که این گزارش‌ها هم در مراجع مربوطه در حال رسیدگی بودند». براساس اعلام او، تعلیق و توقف تحصیل این گروه از دانشجویان پیش از ریاست او بر دانشگاه انجام شده است: «در حال حاضر نمایندگان مجلس و مراجع مختلف پیگیر این موضوع هستند و ما با روش‌های مختلف در حال پیگیری مسئله هستیم».

برخی دانشجویان مشمول خدمت سربازی هستند و نداشتن مدرک نداشتن سرباز شدن. ممکن است برایشان دردسرساز شود. براساس آماری که بین خودمان داریم، حدود ۱۵ تا ۲۰ نفر از بچه‌ها مشمول هستند و اگر تا بهمن‌ماه مدرک‌شان صادر نشود، وارد غیبت می‌شوند

خبر

عضو کمیسیون آموزش خبر داد
تصمیم‌گیری درباره کنکور ۱۴۰۵در جلسه فردای کمیسیون آموزش و سازمان سنجش

ایلنا: عضو کمیسیون تحقیقات و آموزش مجلس شورای اسلامی از تصمیم‌گیری درباره کنکور سال ۱۴۰۵ در دستور کار جلسه فردای این کمیسیون و سازمان سنجش خبر داد.

شورای عالی انقلاب فرهنگی مصوبه‌ای ارائه داده که براساس آن از سال ۱۴۰۵ به بعد، نمرات نهایی پایه‌های یازدهم و دوازدهم به صورت «قطعی» و غیرقابل چشم‌پوشی حتی به صورت منفی، در رتبه کنکور داوطلبان لحاظ خواهد شد. تصمیمی که در یکی از نتایج زبان‌بار خود، امکان رقابت عادلانه میان دانش‌آموزان مناطق برخوردار و مناطق محروم را از بین می‌برد. به دنبال نگرانی خانواده‌ها و دانش‌آموزان هفته گذشته ۱۹۵ نماینده مجلس شورای اسلامی در نامه‌ای به رئیس‌جمهور خواستار «مثبت‌شدن» تأثیر معدل در پایه یازدهم برای کنکور ۱۴۰۵ به بعد شدند.

رحیم رمضان‌دشتلویی با تأکید بر اینکه کمیسیون آموزش پیگیر موضوع مثبت‌شدن تأثیر معدل پایه یازدهم در کنکور است، گفت: ما در کمیسیون به دنبال آن هستیم که معدل در کنکور تأثیر قطعی نداشته باشد، بلکه تأثیر آن «مثبت» باشد. برای پیگیری بیشتر موضوع هم قرار است جلسه‌ای با سازمان سنجش داشته باشیم که احتمالاً فردا این جلسه برگزار خواهد شد.

او عنوان کرد: شورای عالی انقلاب فرهنگی باید نظر سازمان سنجش را بگیرد. در این شورا از مجلس، وزارت آموزش و پرورش و وزارت علوم نمایندگانی حضور دارند. سازمان سنجش هم به نوعی ذیل وزارت علوم قرار دارد. از طرف دیگر وزارت آموزش و پرورش و وزارت علوم علاوه بر داشتن نظارت سازمان، می‌توانند بر تصمیم‌گیری‌های کلی رئیس‌جمهور تأثیرگذار باشند.

به گفته او در کنکور سال ۱۴۰۴ به تأثیر معدل بر کنکور «مثبت» شد، اما می‌گویند این اتفاق تنها برای یک سال بوده است.

معرفی تعدادی از محصولات تزریقی زیبایی فاقد مجوز

روابط‌عمومی سازمان غذا و دارو فهرستی تعدادی از فراورده‌های تزریقی زیبایی را که بدون ثبت رسمی و مجوز بهداشتی در بازار عرضه می‌شوند، اعلام کرد.

بررسی‌های انجام‌شده نشان می‌دهد برخی محصولات تزریقی زیبایی از مسیر غیرقانونی وارد کشور شده و فاقد هرگونه مجوز ورود، ثبت و تأییدیه از سازمان غذا و دارو هستند. این فراورده‌ها شامل موارد زیر است:

- ژل تزریقی زیرپوستی Exoitalia (ایتالیا)
- فراورده تزریقی کلاژن Nithya (ایتالیا)
- محصول تزریقی Dermaqual (فرانسه)
- فراورده تزریقی Aqualyx (ایتالیا)
- فراورده تزریقی Alidya (ایتالیا) بنا بر اعلام روابط‌عمومی سازمان غذا و دارو، این اقلام به دلیل نداشتن مجوزهای رسمی در گروه فراورده‌های غیرمجاز قرار دارند و در اولویت اقدامات نظارتی و پیگیری‌های قانونی این سازمان هستند.